

det behøver jeg sikkert ikke. Der er der omtrent 10 større Landsbyer, hvorimod der paa den østlige Side kun er 2, og disses Beboere benytte meget sjældent Hinnerup Station. Den ene af dem er Landsbyen Søften, den ligger $\frac{1}{2}$ Mil i Retning af Mundelstrup, og da Aarhus er den By, som Beboerne der søge til, falder det aldrig disse ind at køre $\frac{1}{2}$ Mil tilbage for at tage med Toget til Aarhus. Nej, de køre ad Landevejen, hvor der kun er 5 Fjerdingvej, eller tage med Toget fra Mundelstrup. Den anden By, der ligger paa den østlige Side, hedder Grundfør, og dens Beboere ere netop stærkt interesserede i, at Stationen bliver liggende, hvor den nu er, thi Landevejen fra Grundfør til Hinnerup gaar over Banen omtrent $\frac{1}{4}$ Mil Nord for Stationen, og saa er man paa den Side af Banen, hvor Stationen ligger. Det er altsaa kun den Stationsby, der er opvokset ved Stationen; foruden nogle Udflyttergaard, Hinnerup—Broby, der ere interesserede i at faa Stationen flyttet, ellers er hele Oplandet interesseret i, at Stationen faar Lov at blive liggende. Der er ogsaa fra Beboernes Side gjort alt, hvad der var muligt, for at Stationen kunde faa Lov at blive liggende. Der har været Deputationer hos Ministeren mere end een Gang; der har været indleveret Andragender, underskrevne af de stedlige Sogneraad, Foderstofforeningerne, Mejerier, Andels- og Brugsforeninger foruden af mange andre. Ganske vist har der ogsaa været Andragender fra den østlige Side med mange Navne, men jeg tror, at den overvejende Del af dem ingen Interesse have i, hvor Stationen ligger, da de saa godt som aldrig benytte den.

Nu skal jeg indrømme, at vi, der have Interesse i, at Stationen bliver liggende, have nogen Skyld i, at det for 2 Aar siden blev vedtaget, at Stationen skulde flyttes. Vi forsømte nemlig den Gang at slaa til Lyd for vor Sag. Vi anede nemlig ikke, at det drejede sig om en Flytning over paa den modsatte Side ved Bevillingen til Udvidelse af Hinnerup Station. Først i Fjor bleve vi klare derover, og vi tog da til Gennemseelse saa godt, som vi kunde. Det eneste, som jeg tror, der kan anføres til Gunst for Flytningen, er, at Statsbanernes Beregning gaar ud paa, at det vil koste, saa vidt jeg husker, lidt over 30,000 Kr. mere, hvis Stationen skal blive liggende, end hvis den flyttes. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt disse Beregninger ere rigtige eller ej. Men enhver, der ser paa dette flade og jævne Terrain, har vanske-

ligt ved at forstaa, at det skulde blive saa meget dyrere at lade Stationen ligge fremfor at flytte den. Hvis man enten fra Finansudvalgets eller fra Ministerens Side vilde stille Fordring til Statsbanerne om at lave Beregningerne om, kunde man sikkert komme til det Resultat, at det ikke vilde blive dyrere at lade Stationen blive liggende. Jeg vil derfor saa indtrængende som muligt opfordre Ministeren til at tage Sagen under fornyet Overvejelse. Det vilde være mig overordentlig kært, om han til tredie Behandling vilde stille Forslag om, at Stationen skulde blive liggende. I alt Fald vil jeg bede ham om at udsætte Sagen, saa at vi kunne faa større Klarhed over den. Thi jo mere Klarhed vi faa over den, des tydeligere vil det blive, at man her gør Uret mod denne Egn's Befolkning. Hvis Ministeren vil stille Forslag til tredie Behandling om, at Stationen skal blive liggende, tror jeg, at det vil blive modtaget med Velvillie af Finansudvalget. At flytte Stationen vil være Synd og Uret mod en meget stor Befolkning, fordi den afskæres fra at benytte denne Station med samme Lethed og Fordel som tidligere.

Man vil maaske sige: Hvad kan det gøre at flytte Stationen? Jo, det kan gøre meget. Flyttes den over paa Østsiden, bliver der 2 Led, der lukkes, naar der kommer Toget enten fra Hadsten eller fra Mundelstrup. Og saa gaa Bommene ned, og selv om Folk, der skulle med Toget, komme 10 Minutter for tidligt, kunne de ikke komme med. Denne Gene for Befolkningen taler meget stærkt mod Stationens Flytning.

Jacob Christensen: I Betænkningen findes der under Nr. 7 en Bevilling paa 5,766 Kr. til Opførelse af en ny Hegnsmandsbolig, Kalgaardsvighus, i Silkeborg Skovdistrikt. Jeg er selvfølgelig glad ved denne Bevilling. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Kravet om denne Foranstaltning ikke er kommet fra Forstvæsenet, men fra Silkeborg Sundhedskommission, der har fundet Forholdene saa usle, at den har paabudt, at Boligen skulde rømmes. Nu er det saa heldigt, at Silkeborg Sundhedskommission har ment, at dens Virkeomraade kunde udstrækkes til ogsaa at omfatte dette. Ellers vilde det vist have været adskillige Aar, inden man skred til dette Byggeføretagende. Og naar man ser, at Sundhedskommissionen er optraadt saa stærkt, vil man sikkert kunne forstaa, at disse